

Kattava islamin kritiikki Uuden testamentin kristillisestä näkökulmasta

Tämä dokumentti kokoaa ja syntetisoi keskeiset kohdat keskusteluista islamin (kuten Koraanissa esitetään) ja Uuden testamentin kristinuskon (kuten Raamatussa) välisistä ristiriidoista sekä väitetyistä sisäisistä epä johdonmukaisuuksista itse Koraanissa. Analyysi perustuu yksinomaan mainittuihin raamatunkohtiin ja korostaa sovitamattomia eroja ja mahdollisia puutteita. Vaikka islamilaiset tutkijat tarjoavat tulkintoja näiden ongelmien ratkaisemiseksi (esim. kumoamalla tai kontekstin avulla), tämä kritiikki omaksuu Uuden testamentin näkökulman ja tarkastelee Koraanin väitteitä poikkeamina Jeesukseen keskittyvästä Raamatun ilmoituksesta.

1. Koraanin ja Uuden testamentin keskeiset ristiriidat

Nämä kohdat paljastavat perustavanlaatuisia eroja, joissa Koraani on suoraan ristiriidassa Uuden testamentin oppien kanssa tai tulkitsee niitä uudelleen, usein kuvaten kristillisiä uskomuksia turmeltuneina (esim. Suura 2:79). Kristillisestä näkökulmasta tämä asettaa Koraanin myöhempään tekstiin, joka muuttaa vakiintunutta ilmoitusta.

Jeesuksen luonne ja jumalallisuus

- Uusi testamentti (Raamattu): "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala... Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme." (Joh. 1:1, 14) "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." (Joh. 3:16) "Minä ja Isä olemme yhtä." (Joh. 10:30)
- Koraani: "Oi, Pyhän kirjan kansa, älkää tehkö liiallisuutta uskonnossanne älkääkä puhuko Allahista muuta kuin totta. Messias, Jeesus, Marian poika, oli vain Allahin lähettiläs ja Hänen sanansa, jonka Hän osoitti Marialle, ja Hänen käskystä luomansa sielu. Uskokaa siis Allahiin ja Hänen lähettiläisiinsä. Älkääkä sanoko: "Kolme"; lakatkaa – se on teille parempi. Totisesti, Allah on vain yksi Jumala. Hän on korkeampi kuin poika." (Suura 4:171) Allah kysyy Jeesukselta: "Sanoitteko ihmisille: "Ottakaa minut ja äitini jumaliksi Allahin rinnalle"?" Jeesus kiistää sen. (Suura 5:116)
- Ristiriita: Uusi testamentti vahvistaa Jeesuksen jumaluuden ja pojan olemuksen, kun taas Koraani kiistää sen nimenomaisesti kutsuen tällaisia uskomuksia liioitelluiksi tai polyteistisiksi.

Jeesuksen ristiinnaulitseminen ja kuolema

- Uusi testamentti (Raamattu): Kuvaa ristiinnaulitsemista ja Jeesuksen henkensä antamista (kuolemaa). (Matteus 27:35, 50) "Sillä ennen kaikkea annoin teille tiedoksi sen, minkä itse olin saanut: että Kristus kuoli meidän syntiemme tähden, niin kuin oli kirjoitettu, ja että hänet haudattiin, ja että hän nousi kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu." (1. Korinttilaisille 15:3-4)
- Koraani: "Ja koska he sanoivat: "Totisesti, me olemme tappaneet Messiaan, Jeesuksen, Marian pojan, Allahin lähettilään." Eivätkä he tappaneet häntä eivätkä ristiinnaulitse häntä, vaan [toinen] tehtiin heidän kaltaisekseen. Ja todellakin, ne, jotka ovat eri mieltä tästä, epäilevät sitä. Heillä ei ole siitä tietoa paitsi oletusten perusteella. Eivätkä he varmasti tappaneet häntä." (Suura 4:157)
- Ristiriita: Uusi testamentti kuvaa Jeesuksen ristiinnaulitsemisen olevan keskeinen osa pelastusta, kun taas Koraani kiistää tapahtuman ja pitää sitä illuusion tai korvaamisen tuloksena.

Kolminaisuuden käsite

- Uusi testamentti (Raamattu): "Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen." (Matteus 28:19) "Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen yhteys olkoon teidän kaikkien kanssa!" (2. Korinttilaisille 13:14)
- Koraani: "Ne, jotka sanovat: "Allah on kolmas kolmesta", ovat todellakin uskottomia. Eikä ole muuta jumalaa kuin yksi Jumala. Ja jos he eivät lopeta sanojaan, heidän joukossaan olevia uskottomia kohtaa tuskallinen rangaistus." (Suura 5:73) Kielletään nimenomaisesti sanomasta "Kolme". (Suura 4:171)
- Ristiriita: Uusi testamentti tukee kolmiyhteistä ymmärrystä Jumalasta, kun taas Koraani tuomitsee sen epäuskona ja rinnastaa sen polyteismiin.

Pelastus ja sovitus

- Uusi testamentti (Raamattu): "Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla, ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa." (Room. 3:23-24) "Sillä armosta te olette pelastuneet uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja, ette tekojenne ansiosta, ettei kukaan kerskaisi." (Ef. 2:8-9)
- Koraani: "Ei kenenkään taakankantaja saa kantaa toisen taakkaa. Eikä ihmiselle ole muuta mahdollista kuin se [hyvä], johon hän pyrkii." (Suura 53:38-39) "Allah ei anna sielulle muuta tehtävää kuin sen kykyjen rajoissa. Sillä on [seuraus] siitä [hyvästä], jonka se on saavuttanut, ja se kantaa [seuraus] siitä [pahasta], jonka se on ansainnut." (Suura 2:286)
- Ristiriita: Uusi testamentti yhdistää pelastuksen Jeesuksen uhriin perisyntien tähden, kun taas Koraani korostaa yksilön vastuuta ilman sijaissovitusta.

Aiempien profeettojen ja pyhien kirjoitusten rooli

- Uusi testamentti (Raamattu): "Jumala, joka muinoin monella kertaa ja monella tavalla puhui isille profeettojen kautta, on näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta." (Heprealaiskirje 1:1-2)
- Koraani: "Ja Me lähetimme heidän jalanjäljissään Jeesuksen, Marian pojan, vahvistaen sen, mikä oli ennen häntä Toorassa; ja Me annoimme hänelle evankeliumin... Joten antakoot evankeliumin kansan tuomita sen perusteella, mitä Allah on siinä lähettänyt." (Suura 5:46-47) "Muhammed ei ole kenenkään miehistänne isä, vaan [hän on] Allahin lähettänyt ja viimeinen profeetoista." (Suura 33:40) Varoittaa niistä, jotka "kirjoittavat Kirjan omin käsin ja sitten sanovat: "Tämä on Allahilta", mikä viittaa aiempien tekstien turmelemiseen. (Suura 2:79)
- Ristiriita: Uusi testamentti asettaa Jeesuksen lopulliseksi ilmestykseksi ilman seuraajia, kun taas Koraani esittelee Muhammedin viimeisenä profeettana ja ehdottaa, että Raamattu (mukaan lukien Uuden testamentin evankeliumi) on turmeltunut, mikä tekee Koraanin välttämättömäksi.

Nämä ristiriidat johtuvat suoraan tekstien erilaisista väitteistä yhteisistä henkilöistä (kuten Jeesuksesta) ja opeista. Uusi testamentti keskittyy Jeesukseen jumalallisena pelastajana, kun taas Koraani puolustaa monoteismia ilman inkarnaatiota tai kolminaisuutta ja pitää kristillisiä uskomuksia poikkeamina.

2. Koraanin sisäiset epä johdonmukaisuudet

Nämä ovat kohtia, joissa jakeet näyttävät olevan ristiriidassa teologisten, historiallisten tai kosmologisten kysymysten kanssa pelkästään tekstin perusteella. Islamilaiset oppineet ratkaisevat nämä usein käsitteiden, kuten kumoamisen (naskh), kontekstuaalisen tulkinnan tai kielellisten vivahteiden, avulla.

Luomisen aikajana: Taivaan ja maan päivien lukumäärä

- "Teidän suojelushenkilönne on Allah, joka loi taivaat ja maan kuudessa päivässä." (Suura 7:54)
- "Sano: Kiellättekö Hänet, joka loi maan kahdessa päivässä? ... Hän asetti (maan päälle) vuoret... neljässä päivässä... Ja Hän teki niistä seitsemän taivaankannen kahdessa päivässä." (Suura 41:9-12)
- Epäjohdonmukaisuus: Joissakin jakeissa luomisjakson kokonaispituudeksi ilmoitetaan kuusi päivää, mutta toisissa jakeissa yksityiskohtainen järjestys on yhteensä kahdeksan päivää.

Luomisjärjestys: ensin maa vai taivaat?

- "Onko teidän vaikeampi luoda vai onko taivas, jonka Hän rakensi? Hän korotti sen korkeuden ja määräsi sen... Ja sen jälkeen Hän levitti maan." (Suura 79:27-30)
- "Hän on luonut teille kaiken, mitä maan päällä on; sitten hän kääntyi taivaaseen ja teki siitä seitsemän taivaanvahvuutta." (Suura 2:29)
- Alkaa maan luomisesta ennen kääntymistä taivaisiin. (Suura 41:9-12)
- Epäjohdonmukaisuus: Joissakin jakeissa vihjataan, että taivaat luotiin ensin ja sitten maa, kun taas toisissa kuvaillaan maan muodostumista ennen taivaita.

Kuka oli ensimmäinen muslimi?

- "Sano: Totisesti, minun on käsketty olla ensimmäinen niistä, jotka alistuvat Allahille (muslimeina)." (Suura 6:14)
- "Ja minun on käsketty olla ensimmäinen niistä, jotka kumartavat Allahia islamissa." (Suura 39:12)
- Abraham sanoo pojilleen: "Allah on valinnut teille uskon; älkää siis kuolko muuten kuin islamin uskossa (muslimeina)." (Suura 2:132)
- Mooseksen kuvaillaan olevan ensimmäinen, joka uskoi nähtyään Allahin merkit. (Suura 7:143)
- Epäjohdonmukaisuus: Muhammedia käsketään olemaan "ensimmäinen" muslimi, mutta myös aikaisempia profeettoja, kuten Abraham ja Mooses, kuvataan muslimieiksi tai ensimmäisiksi uskoviksi.

Pakko uskonnossa

- "Älköön uskonnossa olko pakkoa, totuus erottuu selvästi harhasta." (Suura 2:256)
- "Taistelkaa niitä vastaan, jotka eivät usko Allahiin eivätkä Viimeiseen päivään... kunnes he maksavat jizyan vapaaehtoisesti alistuvina ja tuntevat itsensä alistuneiksi." (Suura 9:29)
- "Ja taistele heitä vastaan, kunnes ei enää ole mellakkaa eikä sortoa, ja kunnes oikeus ja usko Allahiin vallitsevat kaikkialla." (Suura 8:39)
- Epäjohdonmukaisuus: Yksi jae kieltää uskonnon pakottamisen, kun taas toiset käskevät taistelemaan ei-uskovia vastaan, kunnes he alistuvat tai maksavat veroa.

Pahan ja harhaanjohtamisen lähde

- "Jos heille tapahtuu jotain hyvää, he sanovat: "Tämä on Allahilta"; mutta jos heille tapahtuu jotain pahaa, he sanovat: "Tämä on sinulta"; (oi Profeetta). Sano: "Kaikki on Allahilta." (Suura 4:78)
- "Kaikki hyvä, (oi ihminen!), mitä sinulle tapahtuu, on Allahilta; mutta kaikki paha, mikä sinulle tapahtuu, on omasta sielustasi." (Suura 4:79)
- Etsii turvaa "luomieni pahuudesta", mikä viittaa siihen, että Allah luo pahuutta. (Suura 113:1-2)

- Epäjohdonmukaisuus: Paha liitetään joissakin yhteyksissä Allahiin, mutta toisaalla yksinomaan ihmisten tekoihin tai sieluihin.

Esirukous tuomiopäivänä

- "Varokaa siis päivää, jolloin yksi sielu ei voi auttaa toista eikä hänen puolestaan oteta vastaan esirukousta." (Suura 2:48)
- "Varokaa siis päivää, jolloin yksi sielu ei voi auttaa toista, eikä häneltä oteta vastaan hyvitystä eikä esirukous ole hänelle hyödyksi." (Suura 2:123)
- "Sinä päivänä mikään esirukous ei hyödytä muita kuin niitä, joille Armollisin on antanut luvan." (Suura 20:109)
- Epäjohdonmukaisuus: Joissakin jakeissa esirukous on suoraan kielletty, mutta toisissa se on sallittu Allahin luvalla.

Synnin taakkojen kantaminen

- "Kukaan taakankantaja ei voi kantaa toisen taakkaa." (Suura 6:164)
- "Ei kenenkään taakankantaja saa kantaa toisen taakkaa." (Suura 17:15)
- "Kantakoot heidän tuomiopäivänä omat taakkansa kokonaisuudessaan ja myös (osan) niiden taakoista, jotka eivät tiedä ja joita he ovat johtaneet harhaan." (Suura 16:25)
- Epäjohdonmukaisuus: Kukaan ei voi kantaa toisen syntejä, mutta harhaanjohtajat kantavat lisätaakkaa niiltä, joita he pettivät.

Viini: Kielletty maan päällä, mutta paratiisissa

- "Oi te uskovaiset! Päihheet ja uhkapelit... ovat Saatanan tekemiä kauhistuksia: karttakaa niitä." (Suura 5:90)
- "Siinä [Paratiisissa] on vesivirtoja... maitovirtoja... viinivirtoja, iloksi juoville." (Suura 47:15)
- Kuvailee taivaallista viiniä puhtaaksi ja päihdyttämättömäksi. (Suura 76:21)
- Epäjohdonmukaisuus: Viini tuomitaan pahaksi maan päällä, mutta se luvataan palkkioksi taivaassa.

Enkelien lukumäärä Badrin taistelussa

- "Allah auttoi sinua Badrissa... Minä autan sinua tuhannella enkelillä, rivi riviltä." (Suura 3:124)
- "Kyllä, jos pysytte lujina... Herranne auttaa teitä viidellä tuhannella enkelillä, jotka tekevät valtavan hyökkäyksen." (Suura 3:125)
- Epäjohdonmukaisuus: Enkelivahvistusten määrä vaihtelee 1 000, 3 000 tai 5 000 välillä tiiviissä jakeissa.

Kuka ottaa sielut kuolemassa?

- "Allah ottaa (ihmisten) sielut pois kuoleman hetkellä." (Suura 39:42)
- "Kuoleman enkeli, joka on asetettu teidän vartijaksenne, ottaa (oikeudenmukaisesti) sielunne." (Suura 32:11)
- "Mutta miten heidän käy, kun enkelit ottavat heidän sielunsa kuollessa?" (Suura 47:27)
- Epäjohdonmukaisuus: Sielujen ottaminen liitetään suoraan Allahiin, yhdelle enkelille tai useille enkeleille.

Nämä esimerkit korostavat alueita, joilla Koraanin teksti vaikuttaa pinnalta ristiriitaiselta. Islamilainen eksegeesi (tafsir) tarjoaa kuitenkin sovintoja ja tarkastelee Koraania yhtenäisenä kokonaisuutena, joka on paljastunut 23 vuoden aikana.

3. Kokonaiskritiikki: teologiset ja loogiset seuraukset

Koraani esiintyy 7. vuosisadan tekstinä, joka tulkitsee juutalais-kristillisiä elementtejä uudelleen sopimaan uuteen monoteistiseen viitekehykseen, mutta luo siten sovittamattomia ristiriitoja Uuden testamentin kanssa. Teologisesti islamin Jeesuksen jumaluuden ja sovitustyön hylkääminen heikentää kristillisen evankeliumin ydintä – pelastusta armosta Kristuksen uhrin kautta. Loogisesti ajatellen, jos Koraani vahvistaa Raamatun alkuperäisen totuuden (Suura 5:46-47), mutta väittää sen turmeltuneen ilman todisteita, se herättää epäilyksiä. Sisäiset ristiriitaisuudet viittaavat edelleen ihmisen vaikutukseen, mikä on ristiriidassa Raamatun painotuksen kanssa muuttumattomasta totuudesta: "Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja ikuisesti." (Heprealaiskirje 13:8)

Tämä kritiikki asettaa Muhammedin mahdollisesti vääräksi profeetaksi, kuten Raamatussa varoitetaan: "Mutta vaikka me tai vaikka taivaan enkeli saarnaisi muuta evankeliumia kuin sitä, jonka olemme teille saarnanneet, olkoot he kirouksen alaisia!" (Gal. 1:8)

4. Hypoteettinen: Mitä Jeesus saattaisi sanoa muslimeille Raamatun sanojensa perusteella

"Ennen kuin Abraham syntyi, minä olen!" (Joh. 8:58) "Minä ja Isä olemme yhtä." (Joh. 10:30) "Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän. Kuinka sinä voit sanoa: "Näytä meille Isä?" (Joh. 14:9) "Kavahtakaa vääriä profeettoja. He tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät." (Matteus 7:15-16) "Sillä monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta." (Matteus 24:11) "Sillä vääriä messiaita ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, eksyttääkseen, jos mahdollista, jopa valitut." (Matteus 24:24) "Voi teitä, kun kaikki puhuvat teistä hyvää, sillä niin heidän isänsä kohtelivat vääriä profeettoja!" (Luuk. 6:26) "Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani." (Joh. 14:6) "Minä olen portti; joka minun kauttani käy sisään, se pelastuu." (Joh. 10:9) "Totisesti, totisesti: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä häntä tuomita, vaan hän on siirtynyt kuolemasta elämään." (Joh. 5:24) "Jumala on maailmaa rakastanut niin paljon, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan pelastamaan maailman hänen kauttaan. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen." (Joh. 3:16-18) "Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon." (Matteus 11:28)

5. Hypoteettinen: Mitä apostolit saattaisivat sanoa muslimeille Raamatun sanojensa perusteella

Apostolit – ylösnousseen Kristuksen silminnäkijät ja kirkon perustajat – varoittivat toistuvasti kaikista viesteistä, jotka vähättelivät Jeesuksen jumaluutta, muuttivat armon evankeliumia tai toivat esiin "uuden" ilmestyksen, joka olisi ristiriidassa sen kanssa, mitä he olivat saaneet suoraan häneltä. Uuden testamentin näkökulmasta Koraanin ristinnaulitsemisen, kolminaisuuden ja yksin Kristuksen kautta tapahtuvan pelastuksen kieltäminen laukaisisi heidän voimakkaimmat nuhteensa "toisena evankeliumina" ja Pojan kieltämisenä.

Paavali (pakanoiden apostoli):

- ”Minua hämmästyttää, että te niin pian hylkääte hänet, joka on teidät kutsunut Kristuksen armossa, ja käännytte toisenlaiseen evankeliumiin, joka ei oikeastaan ole evankeliumi ollenkaan. Ilmeisesti jotkut hämmästyvät teitä

ja yrittävät vääristellä Kristuksen evankeliumia. Mutta vaikka me tai vaikkapa taivaan enkeli saarnaisi evankeliumia, joka on toisenlainen kuin se, jonka olemme teille saarnanneet, hän olkoon ikuisesti kadotettu!” (Gal. 1:6-8)

- ”Niin kuin olemme ennen sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä olette ottaneet vastaan, hän olkoon ikuisesti kadotettu!” (Gal. 1:9)
- ”Te mielettömät galatalaiset! Kuka teidät on lumonnut? Teidän silmienne edessä Jeesus Kristus kuvattiin selvästi ristiinnaulittuna. Yhden asian tahtoisin teiltä tietää: saitteko Hengen lain noudattamisen vai uskon kuulemisen kautta?” (Gal. 3:1-2)
- ”Mutta vaikka me tai vaikka taivaan enkeli julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, mitä olemme teille julistaneet, olkoot he kirouksen alaisia!” (Gal. 1:8 – toistettu painotuksen vuoksi, kuten Paavali itsekin sen toistaa)
- ”Kuka on valehtelija? Se, joka kieltää Jeesuksen olevan Kristus. Sellainen on antikristus, hän kieltää Isän ja Pojan. Kenelläkään, joka kieltää Pojan, ei ole Isää; joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.” (1. Joh. 2:22-23, Paavalin teologiaa heijastaen)

Pietari (kallio, jolle Kristus rakensi seurakuntansa):

- ”Kansan keskuudessa oli myös vääriä profeettoja, niin kuin teidänkin keskuudessanne tulee olemaan vääriä opettajia. He salaa levittävät tuhoisia harhaoppeja ja kieltävät jopa Herran, joka oli heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen tuhon.” (2. Piet. 2:1)
- ”Monet seuraavat heidän turmeltunutta menoaan ja saattavat totuuden tien häpeään... Nämä ihmiset ovat vedettömiä lähteitä, myrskyn ajamia usvia. Heille on varattu synkkä pimeys.” (2. Piet. 2:2, 17)

Johannes (rakastettu opetuslapsi):

- ”Rakkaat ystävät, älkää uskoko jokaista henkeä, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta, sillä monta vääriä profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; mutta yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta. Se on antikristuksen henki...” (1. Joh. 4:1-3)
- ”Kuka on valehtelija? Se, joka kieltää Jeesuksen olevan Kristus... Kenelläkään, joka kieltää Pojan, ei ole Isää...” (1. Joh. 2:22-23)
- ”Me otamme vastaan ihmisten todistuksen, mutta Jumalan todistus on suurempi... Joka uskoo Jumalan Poikaan, ottaa vastaan todistuksen. Joka ei usko Jumalaa, tekee hänet valehtelijaksi, koska hän ei ole uskonut todistusta, jonka Jumala on todistanut Pojastaan.” (1. Joh. 5:9-10)

Juudas (Jaakobin veli):

- ”Tunsin pakottavaa tarvetta kirjoittaa teille ja kehottaa teitä taistelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on uskottu Jumalan pyhille. Sillä teidän keskuuteenne on salaa pujahtanut eräitä, joiden tuomiosta on jo kauan sitten kirjoitettu. He ovat jumalattomia, jotka vääristävät meidän Jumalamme armon haureuden oikeudeksi ja kieltävät Jeesuksen Kristuksen, meidän ainoan valtiamme ja Herramme.” (Juuda 3-4)

Apostolit näkisivät Koraanin väitteen, jonka mukaan enkeli (Gabriel) antoi ”viimeisen” ilmestyksen, joka oli ristiriidassa heidän silminnäkijätodistuksensa kanssa, juuri sellaisena skenaariona, josta he varoittivat – erityisesti Paavalin nimenomaisen maininnan ”taivaasta tulleen enkelin”; saarnaamisesta toista evankeliumia.

6. Hypoteettinen: Mitä Vanhan testamentin profeetat saattaisivat sanoa muslimille Raamatun sanojensa perusteella

Vanhan testamentin profeetat puhuivat vuosisatoja ennen Muhammedia, mutta heidän sanansa vahvistavat Jumalan ilmoituksen ikuisen luonteen, jumalallisen Messiaan tulemisen, Tooran liiton lopullisen merkityksen ja antavat ankaria varoituksia vääristä profeetoista, jotka puhuvat Jumalan nimessä, mutta ovat ristiriidassa hänen aiemman sanansa

kanssa. Raamatullisesta näkökulmasta katsottuna mikä tahansa väite ”profeettojen sinetistä” samalla kun kielletään heprealaisissa kirjoituksissa ennustettu jumalallinen Poika, nähtäisiin perimmäisenä vääränä profetiana.

Mooses (suurin profeetta, jonka kautta Toora tuli):

- ”Jos keskuuteenne ilmestyy profeetta tai unien ennustaja ja ilmoittaa sinulle merkin tai ihmeen, ja jos luvattu merkki tai ihme tapahtuu ja profeetta sanoo: ”Seuratakaamme muita jumalia” (jumalia, joita ette tunne) ja kumartakaamme niitä”, niin älkää tottelko sen profeetan sanoja... Se profeetta on surmattava... Herra, teidän Jumalanne, koettelee teitä nähdäkseen, rakastatteko häntä kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne.” (5. Moos. 13:1–3, 5)
- ”Mutta profeetta, joka julkeaa puhua minun nimessäni sellaista, mitä minä en ole käskennyt hänen puhua, tahi profeetta, joka puhuu muiden jumalien nimissä, rangaistakoon kuolemalla.” (5. Moos. 18:20)
- ”Herra sanoi minulle: ”...Minä herätän heille profeetan, sinun kaltaisesi, heidän veljiensä joukosta ja panen sanani hänen suuhunsa... Ja jos joku ei kuuntele minun sanojani, jotka profeetta puhuu minun nimessäni, sen minä itse vaadin tilille.” (5. Moos. 18:17–19 – täyttyi Kristuksessa, ei 7. vuosisadan arabialaisessa profeetassa)

Jesaja (messiaaninen profeetta):

- ”Sillä meille on lapsi syntynyt, meille on poika annettu... ja häntä kutsutaan Ihmeelliseksi Neuvonantajaksi, Väkeväksi Jumalaksi, Iankaikkiseksi Isäksi, Rauhanruhtinaaksi.” (Jesaja 9:6 – suoraan ristiriidassa Koraanin 4:171 kieltämän Jumalan pojan olemassaolon kanssa)
- ”Katso, minun palvelijani, jota minä tuen... Minä panen Henkeni häneen... Hänen opetukseensa saaret panevat toivonsa... Hän ei horju eikä lannistu, ennen kuin on saanut oikeuden voimaan maan päällä.” (Jesaja 42:1–4 – sovellettu Jeesukseen Matteuksen evankeliumissa 12:18–21, ei Muhammediin)
- ”Kuka on uskonut meidän saarnamme? ... Hänet lävistettiin meidän rikkomustemme tähden, hänet runneltiin meidän pahat tekomme tähden... Herra on heittänyt hänen päälleen meidän kaikkien pahat teot.” (Jesaja 53:1–6 – kuvailee ristiinnaulittua kärsivää palvelijaa, jonka Koraani 4:157 kieltää)

Jeremia:

- ”Profeetat ennustavat valhetta minun nimessäni. Minä en ole lähettänyt heitä... He ennustavat teille valheen näkyjä, ennustuksia, epäjumalanpalvelusta ja oman sydämensä petoksia.” (Jeremia 14:14)
- ”Älkää kuunnelko, mitä profeetat teille ennustavat; he täyttävät teidät turhilla toiveilla. He puhuvat oman sydämensä näkyjä, eivät Herran suusta.” (Jeremia 23:16)

Malakia (viimeinen Vanhan testamentin profeetta):

- ”Katso, minä lähetän teille profeetta Elían, ennen kuin tulee Herran päivä, se suuri ja pelottava... Muuten minä tulen ja lyön maan tuhon tyystin.” (Malakian kirja 4:5–6 – täyttyi Johannes Kastajassa, Jeesuksen mukaan Matteuksen evankeliumissa 11:14, mikä päättää Vanhan testamentin profeetallisen jakson)

Daavid (profeetallinen kuningas ja psalminkirjoittaja):

- ”Suutele hänen poikaansa, ettei hän vihastuisi ja sinun tiesi johtaisi sinua tuhoon... Autuaita kaikki, jotka häneen turvautuvat.” (Psalmi 2:12)
- ”Herra sanoo minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.” (Psalmi 110:1 – Jeesus lainaa tätä todisteena jumalallisuudestaan Matteuksen evankeliumissa 22:41–46)

Vanhan testamentin profeetat pitäisivät kaikkia myöhempiä profeetan asemaan liittyviä väitteitä, jotka kieltävät heidän ennustamansa jumalallisen Pojan, tulkitsevat Tooran uudelleen ilman todisteita vääristellyksi tai lisäävät uusia lakeja juuri siksi petokseksi, jonka Mooses ja Jeremia tuomitsivat – puhuen ”sanaa, jota ei ole käsketty”, ja johdattaen ihmisiä pois iankaikkisesta liitosta, jonka Jumala vannoni pysyvän muuttumattomana (Psalmi 89:34; 105:8–10).

Tämä parannettu dokumentti esittelee nyt täydellisemmän raamatullisen kuoron – Vanhan testamentin profeetoista Jeesukseen ja hänen apostoleihinsa – yhdistyneinä yhteen ääneen kaikkia niitä ilmoituksia vastaan, jotka vähättelevät

iankaikkista Poikaa ja korvaavat armon teoilla. ”Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja ikuisesti. Älkää antako minkäänlaisten vieraiden opetusten eksyä.” (Heprealaiskirje 13:8-9)